

Sygn. akt I ACa 913/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 października 2014 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jan Gibiec
Sędziowie:	SSA Aleksandra Marszałek (spr.) SSA Dariusz Kłodnicki
Protokolant:	Teresa Wróbel - Płatek

po rozpoznaniu w dniu 8 października 2014 r. we Wrocławiu na rozprawie

sprawy z powództwa **A. W., J. W., B. W. i P. W.**

przeciwko **Towarzystwu (...) SA w W.**

o zapłatę

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 25 marca 2014 r. sygn. akt I C 579/13

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie V o tyle, że zasądza odsetki ustawowe od kwot objętych punktami I, II, III i IV za okres od 2 sierpnia 2012 r. do dnia 8 października 2014 r.;

2. oddala dalej idącą apelację;

3. zasądza od strony pozwanej na rzecz powodów A. W. i J. W. kwoty po 1.259 zł zaś na rzecz powodów B. W. i P. W. po 630 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 25 marca 2014 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu zasądził od strony pozwanej Towarzystwa (...)

(...) S.A. w W. na rzecz A. W. i J. W.

po 30.000 zł a na rzecz B. W. i P. W. po 15.000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę spowodowaną śmiercią K. W., córki i siostry powodów, która zginęła w wypadku komunikacyjnym w dniu 22 sierpnia 1999 r. Kwoty te zostały zasądzone z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia uprawomocnienia się wyroku.

Sąd pierwszej instancji uznał, że art. 455 k.c. może być stosowany

do określenie odsetek jedynie w sytuacji bezsporności kwoty głównej.

Kwota zadośćuczynienia stanowiła natomiast przedmiot sporu aż do wydania orzeczenia, stąd zasądzenie jej do daty wcześniejszej niż data uprawomocnienia się wyroku byłoby nieuzasadnione.

Apelację od powyższego wyroku w zakresie początkowej daty odsetek ustawowych wnieśli powodowie zarzucając naruszenie prawa materialnego

a to art. 455 i 481 k.c. w związku z art. 817 § 1 i 2 k.c. i art. 14 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (..) wnosząc o zmianę wyroku i zasądzenie odsetek od wyszczególnionych w nim kwot począwszy od dnia 28 lipca 2012 r.

Sąd Apelacyjny zważył:

Apelacja jest uzasadniona.

Stanowisko Sądu pierwszej instancji o zastosowaniu reguł z art. 455 k.c. jedynie do bezspornych roszczeń jest pozbawione jakichkolwiek podstaw i sprzeczne z samą istotą odsetek ustawowych. Te bowiem zgodnie z art. 481 k.c. należą

się wierzycielowi zawsze, gdy dłużnik opóźni się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, chociażby wierzyciel nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Powyższy przepis nie czyni rozróżnienia na świadczenia sporne i bezsporne, wystarczy by miały one charakter pieniężny i doszło do opóźnienia w ich spełnieniu. Zresztą odsetki należne będą od tej kwoty, która ostatecznie uznana zostanie

za uzasadnioną, jej określanie w innej wysokości nie ma więc żadnego znaczenia na byt i kształt należnych odsetek ustawowych. Nie ulega więc wątpliwości, że powodom należą się w razie opóźnienia odsetki ustawowe, koniecznym jest natomiast ustalenie daty, od której pozwana pozostawała w opóźnieniu.

Termin spełnienia świadczenia, jak niniejsze, (bezterminowe) uregulowany jest art. 455 k.c., który stanowi, że obowiązek jego realizacji powstaje niezwłocznie po wezwaniu do jego spełnienia. Dalsze przepisy a to art. 817 § 1 k.c., który wprost stanowi, że ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty zawiadomienia o wypadku i art. 14 w zw. z art. 159 ust. 1 ustawy z 22 maja 2003 r. (D.U. z 2013 r., poz. 392 tekst jednolity)

o ubezpieczeniach obowiązkowych (...), który termin ten powiela i nakazuje liczyć go od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie. By zawiadomienie takie mogło wywołać oczekiwany skutek, to znaczy spełniać rolę wezwania do spełnienia świadczenia musi precyzować żądania zgłaszającego szkodę – to jest określać, w jakim rozmiarze oczekuje on jej naprawienia. Wymogi takie spełnia pismo powodów z dnia 21 czerwca 2012 r., w którym określili oni tak wysokość swojego żądania, jak również wskazali okoliczności faktyczne i podstawę prawną je uzasadniającą (k. 28). Z kolei z pisma pozwanej z dnia 9 lipca 2012 r. wynika,

że zgłoszenie szkody dotarło do ubezpieczyciela 2 lipca 2012 r. (k. 32), ta data nie budzi wątpliwości, jako data zgłoszenia szkody i stanowi początek 30-dniowego terminu przewidzianego w omówionych przepisach na spełnienia świadczenia. Czyni to uzasadnionym zasądzenie odsetek ustawowych dodatkowo za okres od 2 sierpnia 2012 do daty prawomocności wyroku, w pozostałym zakresie zasądził je Sąd Okręgowy (od daty prawomocności).

Godzi się jeszcze zaznaczyć, że w sprawie nie występowały okoliczności, o jakich mowa w art. 817 § 2 k.c. W dacie zgłoszenia szkody okoliczności wypadku były już dawno ustalone (wyrok sądu Rejonowego w Strzelinie z dnia 27 czerwca 2000 r., IIK 62/00), ugruntowana w orzecznictwie była podstawa

prawna roszczeń związanych ze zdarzeniami sprzed 3 sierpnia 2008 r. a powodowie zgłosili szkodę w wysokości, która w całości została zaakceptowana przez Sąd.

Z tych względów na mocy art. 386 § 1 i 98 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

KP